

פרוטר קול מס. 36/ב

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים שהתקיימה
ביום 26.8.53, בשעה 12.30.

נוכחתי: חברי הועדה: א. אלטמן - היו"ר
י. ניצני
ד. נצר
ש. כפרית
ג. טברסקי

- סדר-היום:
1. קבלת חוות-דעת הועדה על תכנית הריטורגניזציה של משרד הסעד;
  2. קביעת חבריה למועצת הבריאות והנועצה הסוציאלית;
  3. עניני המוסד בכ"ן-סמן.
  4. הילדה חנה גבאי.

היו"ר א. אלטמן: פותח את הישיבה.

עלינו לסיים כמה דברים לפני צאתנו למערה. ראשית-כל אנו צריכים לסכם חוות-דעתנו בנוגע לתכנית הריטורגניזציה של משרד הסעד. בישיבה האחרונה שוחחנו על נושא זה ונתנו לחוות-הדעת צורה פחות או יותר סופית. השאלה היא מה נעשה עם המסקנות. מלכתחילה היה הרושם שנבנה אותן על שולחן הכנסת, אך חושבני שאין זה נתן סמני שזו חוות-דעת בנוגע לפעולה מסוימת של משרד הסעד ואיננו יכולים לתת להן שקוראים "פוטנציות". אנו בדעה שצריך להעביר את חוות-הדעת למשרד הסעד.

ג' טברסקי: אני מקבלת את הצעתו של היו"ר וטבקסת שיישלחו העתקים גם לחברי הועדה.

היו"ר א. אלטמן: ילנו תיקון אחד שאני מציע לעשות בחוות-הדעת כפי שהיא נוסחה. בטע"ף 5 אני מציע לכתוב במקום "אין הדגשה מספקת" "לא הובלט די הצורך".

התיקון בתקבל

הוחלט: לשלוח את חוות דעת הועדה למשרד הסעד והעתקים לחברי הועדה.

2. קביעת חבריה למועצת הבריאות ולנועצה הסוציאלית.

ס. כפרית: אני מציעה לשגר למועצת הבריאות את חברי הועדה ד"ר הרמל וגב' ד. נצר. למועצה הסוציאלית: חת"כ ג'. טברסקי וא. אלטמן.

ועדת הטירות הציבוריות
26.8.53

3. עניני המוסד בן-שמן

ד. נצר:

בישיבה האחרונה הוטל על שני חברים
לברר שתי שאלות בקשר למוסד בן-שמן.
בנוגע לשאלת הבטחון גב' סברסקי ואנוכי ניגשנו עם ס"מ שר הבטחון
והוא הודיע לנו שהענין שחשבנו במסעותו להסדיר אינו שייך לו.
הוא אשר שמספר הגבולות נתון בידי המטרה ויתכן צריך לברר את הדבר
עם גורמי המטרה - אשר שיטתית וסר סחר. אני מציעה לקבוע פגישה
עם שר המטרה.

ט. כפרית:

אני מציעה לקבוע את הפגישה במסעות
טזכירות הכנסת על-טנת לטוות לה אופי
רסטי.

יד. חל"ט: להיפגש עם שר המטרה.

היו"ר א. אלטמן:

אשר לענינים הכספיים לנו לא ידועים
פרטים אבל ידוע לנו שיטנה טרנסאקציה
וטקבליים דולריים; אך מה הם הסכומים - איננו יודעים.

ד. נצר:

אני מטילה ספק בכך אם עלינו לעטוק
בענינים הקשורים באוצר. אשר לקונסולידציה
של החובות והשיקום, ישנו גוף המטפל בזה. אני מציע לא להיכנס בכל
הדברים הקשורים בעניני טבע.

היו"ר א. אלטמן:

כאשר שוחחנו עם שר פרקלטיין היבר
לנו שהמוסד הזה סכונן לכך שהוא היה
עוזר גם לענינים החינוכיים. הוא דיבר על חוב עצום של 23 אלף ל"י
ולזה יש עוד להוסיף 9 אלפים ל"י ריבית. באשר באותו מעמד שהמוסד הזה
היה סקטין את החוב למחצה. ושאחר שאיננו רואה אופקים לעזרה, אין
לוותר על התערבותנו במידה שהיא יכולה להועיל.

ג' סברסקי:

אני גם לא מוותר על זה מכיוון שעל כך
בנו אנשי בן-שמן כאשר פנו אלינו, כי
אם תתערב ועדת הטירות יש בזה איזה סקל ציבורי. אני מצד שחשיבת
פגישה עם נציגי האוצר. צריך להטביר להם בקצרה על מה מדובר וצריך
לציין שזה לא דומה לטום ענין של טבע.

חושבני שעלינו לכתוב ולהודיע לבן-שמן
שהחלטנו את הבירור ושהם ימשיכו אותו בפרטים.

ט. כפרית:

אנו צריכים לחתור לקראת עזרה יעילה
במידה שזה ניתן. דווקא בעניני טבע
אני פקפקתי גם כאשר הוצע הדבר. אם כי איננו תולה תקוות רבות בפגישה
עם נציגי האוצר, איננו מתנגדת להיפגש ולשמוע כיצד צריך לגשת לבעיה
ושה הם הסיכויים. על כל פנים אנו צריכים לעשות את המאמץ שצידנו
להתערב ולנסות מה אפשר לעשות. במקרה שיתברר כי ישנו סיכוי אז צריך
להתקשר עם אנשי בן-שמן ולקבל את כל הפרטים הדרושים. בינתיים עלינו
רק למסע את הדופק.

ביחס לשנת הלימודים אני מציעה שהועדה
תפנה למשרד החינוך ותמליץ שמשרד החינוך יקח על עצמו 100% מהוצאות
החינוך.

היו"ר א. אלטמן:

בקשר לכך הופנו שתי דרישות: בוסף
לון שהזכירה חה"כ כפרית מבקשים
שמשרד החינוך ישתתף בסליף, החזקות" (כל שיני הוצאות אחרות).

אס

החלטות: אשר להשתתפות משרד החינוך במידה יותר גדולה

בהוצאות המוסד, גם בסעיף החזקה, נראה לי שזה לא יהיה מעשי מפני שלא ברור מהו הנוהג של משרד החינוך במידה אמני יודע הוא שמתחם רק בסכום זעומל ירות, וגם לא לגבי כל בת-הספר כי אם רק לגבי בת-הספר מוחזקים. נראה לי שזה לא יהיה די מחויב אם נפנה למשרד החינוך ונבקשו להשתתף בסעיף החזקה.

בנוגע למשרד המעד נראה לי שהיתח החלטה לפנות מצינו אלינו. כעת ישנן תמורות במשרד זה ומהותנו להתקשר את ולהודיע לו על המשאלה שלנו לקבל את השלב הזה כשלב שלול לחקל, אם כי אני בספק אם יוכל לשלם 80 ל"י (לדבריו של מר פרנקלסטיין ילד המגר עליה כ-80 ל"י בחדש). אינני יודעתבמידה מידה זה ימשש למוסד סקור הצלה, אבל עלינו לפנות למשרד המעד ולנאות.

אני גם תומכת בכל הצעה לפנות אל בופים ציבוריים ולשתף אותם בכל תעולה החשובה הזו של קיום מוסד בין-שמן ביטינו אלה.

היו"ר א. אלסטון:

אני חושב שבמסגרת מעשי לא מוטלת שום חובה על הועדה לטפל בעניין המוסד, מפני שלא מטילים על הועדה לטפל בעניינים משפטיים. עם כל חשיבותו של המוסד בכך-שמן הרי הוא אינו העניין היחיד במדינה הדרגט סיפול. אך למרות זאת מנו התחלנו לל בזה ואני בעד זה שנעשה ששהו בטביל המוסד, אבל לא צריכה להיות ההרגשה כאילו קיימת מידה חובה שלא לאנו. אני חושב שאנו המקענו די טמטמים, אם כי אינני אמר שזה מטפיק ושה הביא כבר לתוצאות.

חושבני שיש להעביר סכתב לבין שמן ולהודיע להם על הפעולות שעלינו, מה מנו סתכונות לעשות, וגם לציין שטרם גטרנו עם הסיפול ושעוד נחזור לענין זה.

נמגשנו עם מר פרנקלסטיין, שאלנו שאלות וקבלנו תשובות. הוא אמר שהוא חבר הקורטוריום, אבל לא מצאנו שיש אחראי הנושא בכל הענל. לתי דעתי יש צורך בגוף קבוע שידג למוסד. מר פרנקלסטיין הסכים לזה והבטיח לתת תשובה לאחר שיברר.

כאשר מטרנו לר לבון מהו הדמיצית של המוסד, זה כלל לא עשה עליו רושם, כי אמר שישנה מוידות עם דמיצית הרבה יותר גדול. לכן חושבני שגם נוכל להזרים דם חדש בקורטוריום בצורת 2 - 3 אנשים מקטיביים, יוכל להוצא מתרון לבעיות.

מה שנוגע למשרד החינוך חושבני שאין להסדיר את הענין על ידי סכתב. היות ונחה חברים מחברי הועדה יש להם קשרים עם משרד החינוך הייתי מציע לקבוע מעל סגם אשר יאטרף לגשת למשרד החינוך ולהסביר את הפרובלימה, ובקשתנו היא בעצה לא כל כך גדולה - אלפיים וכמה מאות ל"י לשנה. אני מציע לקבוע פגישה עם נציגי משרד החינוך.

החלטות: 1. חברת הכנסת דבורה נצר תפגש עם

- נציגי משרד החינוך
- 2. חברי הכנסת י. ניצני וס. כפרית יבררו את יחסה לל האסתדרות בקטר להקצבותיה למוסד בין-שמן.

4. הילדה חנה גבאי

ט. כפריית:

לפי בקשת היו"ר ביררנו את הענין שמסר לנו בקשר לילדה חנה גבאי, זהו מקרה של טיפול הילדה שגב' רחה פרייאר נתקלה בה באופן פרטי והמטפלה את הטיפול בעצמה. היא פנתה לעיריית ירושלים, הלשכה הטובותאליית, ולמשרד הסעד, מחלקת הטבחן לנוער. אנו שמענו פרטים על המקרה הנ"ל, פרטים אשר נרשמו בפרוטוקול וחברי הועדה יוכלו לעיין בהם. נספרו ביאורים על ידי היועץ המשפטי של משרד הסעד מר בן-מור, על ידי קצין הטבחן המחוזי מר כהן ועל ידי העובדת הטובותאליית בשירות הטבחן. מתוך הביאורים התגלו כמה דברים פרוצדוראליים ומשפטיים - כאיזה גופן אנו כועדת כנסת נוכל לספל במקרה הזה. גב' פרייאר בעצמה הביאה לפנינו תלונה אל אופן העבודה במחלקת הטבחן לנוער של עיריית ירושלים. לכן קיבלנו עלינו רק לשמוע מבלי לקבל שום מסקנות ובאמת עשינו כך, מר בר אור מסר שהוגשה על ידי גב' פרייאר תביעה משפטית ושאל האם בטהלך המשפט מותר לאיזה גוף ציבורי להתערב בענין. גב' פרייאר לא הסכימה לשום וויתורים אולם אנו הודענו שאיננו עומדים לקבל מסקנות איזו שהן.

כעת עלינו לקבוע מה יהיו צעדינו הבאים, ועל כך אנו מבקשת לשמוע את דעתה של הגב' סברסקי כאדם יותר בקי בענינים מסוג זה, באשר בודאי לא פעם נתקלה במקרים כאלה ואנו מתגרת לי שיש לה איזה הצעה כיצד להטות את המעין זה.

ג. סברסקי:

אילו היום היה טובא לפני הדבר בתור אדם שאריך לפסוק את הטיפול היה נכון ואם היה מקום לתלונות, יש לי מה לומר גם לפני הצדדים. אבל לפני זאת עלי להתייעץ עם החברים מה אנו בתור ועדה של הכנסת רשמים להגיד והאם אנו כתובת לבירורים. לפי דעתי צריך קודם-כל לברר אם פוטל עלינו, כועדת השירותים הציבוריים, להיכנס לבירורים בין פסרו משפטי ובין פלוגי שטוען נגד המשרד. אם יאסרו לנו שעלינו להביע את דעתנו אז הייתי אומרת את דעתי, אם כי אינני יודעת עדיין כל הפרטים. אולם אנו איננו מציע לעשות זאת כי אנו ניהפך כתובת לתלונות.

ט. כפריית:

יתכן שיש בתקנון איזה סעיף אשר קובע מה מותר לעשות לוועדת כנסת. דעתי היא שכל הענין הזה הובא לפנינו לא באופן סדיר. שבוע לפני כן היו"ר שוחח בענין זה וכבר העמידו אותו בפני עובדה. לי נראה שאם איננו מחוייבים על ידי התקנון לספל בענינים כאלה צריך למסור את המקרה לוועדת בירורים, או לבורר יחיד, כי גם התנאי שהועמד על ידי מר בר אור לגב' פרייאר, להסכים לספרע לקבל את פסק-דין הועדה, היא עונה שאינה חושבת שועדת השירותים הציבוריים היא הבוררות היחידה שיטנה. לדעתי אנו חייבים לפנות אל מזכירות הכנסת ולבקשה לברר לפי התקנון חייבים אנו, כועדת השירותים הציבוריים, לעסוק במקרה הזה, ואם יתברר שאיננו חייבים, נוכל להציע למזכירות למסור את ההכרעה לידי ועדת בירורים.

היו"ר א. אלטמן:

חושבני שכל אופי הענין הזה איננו שייך לוועדה. אנו איננו כתובת לבירור תלונות מפני שברגע שניכנס לענינים כאלה לא יהיה גבול. לדעתי ראויית כל עלינו להבטיח את הפצב מבחינה פרוצדוראליית-אדמיניסטרטיבית: אם לאיזשהו פרט או לא פרט, יש תלונות על פקיד או על משרד מסויים, לאן עלינו לפנות. אנו זוכר שעד לפני שנה או שנתיים היתה מחלקה סיוחדת לתלונות וכל אחד יכול היה לפנות אליה. מאחר שאם כעת ישנן לא מעט תלונות, דומני שהאינסטנציה שפונים אליה היא הועדה לתלונות ליד משרד ראש הממשלה. דרך שניה היא - הדרך המשפטית.

ג. סברסקי:

אנו מציעה שד"ר אלטמן ימסור למזכירות הכנסת שהועדה המחילה לספל במקרה הזה היות ולא ידעה על טיב הפניה; אולם הבורר לה שהפניה היא אישית למשרד משפטי והיא רואה שארצה מתחום טכנות ומבקשת להודיע על כך למזכירות הכנסת אשר צריכה להפנות את הענינים לפעול בדרך המשפטית.

הינ"ר מ. מ. אלטמן:
היות ואנו לא נדרן בזה אלא שלמחמת מחברות
הועדה יש לה סמך להעיר סמוך התרשמותה
סמך שהיה ביישובה, אנו מציע שבג' טברסקי תרשום את דעתה והיא תצורף
לפרוטוקול.

היישובה נועלה בשעה 13.45.